

Lâ İlâhe İllallâh Diyen

— Yahya Salih · 28 Kasım 2016

LÂ İLÂHE İLLALLÂH DİYEN

Değerli kardeşlerim. Hazreti Resûlullâh (Sallallâhü Aleyhi ve Âlihi ve Sellem) Efendimiz "Lâ ilâhe İllallâh" diyen herkes Cennet'e girecektir diyor. Mâdem ki her "Lâ İlâhe İllallâh" diyen Cennet'e girecekse, o vakit hiç bir ibâdete gerek yok mu diyelim? Adam, ya da Kadın; Her türlü fitne-fesat yapsın, İçki, kumar, fuhuş, hırsızlık, cinâyet, kapkaç, gasp, darp... Vs. Kötü işleri işlesin, öleceğine yakın "Lâ İlâhe İllallâh" deyip kurtulsun ve Cennet'e girsin. Allâh'ın adâleti bu mu? Ya da bu hadîsi bizler yanlış anlayıp, yanlış mı yorumluyoruz yoksa? O zaman yapmamız gereken tek şey. "Lâ İlâhe İllallâh" Lafz-ı Şerîf'inin ne demek istediğini anlamak ve yaşamaktır. Ne demek "Lâ İlâhe İllallâh", nasıl anlayalım bu mübârek lafzı? Evvelâ bu mübârek lafzın mânâsını bilelim.

Lâ İlâhe İllallâh: Allâh'dan başka İlâh yoktur demektir. Zâhiri anlamı ile Allâh'dan başka ilâh olmadığını dil ile söylediğimiz hâlde, yine de bilerek-bilmeyerek kendimizi ilâhlaştırdığımız farkındamıyız hiç düşündük mü? Aslında "Lâ İlâhe İllallâh" Lafz-ı Şerîf'inin mânâsını bilmeden söylemek "KÜFÜR"dür! Neden küfürdür diyorum? Çünkü Allâhü Teâlâ (c.c.) cümle işlerin fâ'il'i, yâni işleyeni olduğu hâlde, bizler ne diyoruz? Allâh bana kudret verdi ve ben, iyi-kötü birçok işler yapıyorum! Peki, hiç düşündün mü?

Sen bütün bu iyi-kötü işleri yaparken Allâh ne yapıyor? Senin bir canlıyı yaratmaya gücün yok iken, varlığın tamâmiyle bir gölge mesâbesindeyken ne iş yapabilirsin? İyi-kötü işleri sen-ben değil, yapan tamâmen Allâh'dır! İşte bu yüzdendir ki, bu düşünce küllîyen yalandır.

Çünkü Allâhü Teâlâ: 48 Fetih sûresinin 10. Âyetinde şöyle buyuruyor.

"Sana biât edenler ancak Allâh'a biât etmiş olurlar. Allâh'ın eli onların ellerinin üzerindedir..." (48 Fetih 10).

Allâhü Teâlâ (c.c.) Hazretleri, yine başka bir âyetinde şöyle buyuruyor.

"Resûlüm (savaşa) onları siz öldürmediniz, fakat Allâh onları öldürdü. Attığın zaman da sen atmadın, fakat Allâh attı..." (8 Enfâl 17)

Evet, sevgili dostlarım. Allâhü Teâlâ (c.c.) Hazretleri, âyetlerinde açık açık her işin fâ'ili'nin, yâni tek işleyenin kendisi olduğunu söylerken. Bizler de kendimize, bilmeden ilâhlık isnâd ederek falanca güzel işleri ben yaptım, yapıyorum der dururuz. İşte bu âyetlere göre "Lâ İlâhe İllallâh" derken kendimize kudret biçmekle, Allâh'ın işlerine ortak olmakla bilmeden küfre düşmüş oluyoruz. Ben işliyorum, Ben hayât, ilim, irâde, semî, bâsâr, kelâm, kudret, tekvin sâhibiyim, bunları bana Allâh verdi demek, "Lâ İlâhe İllallah'a" ortak olmaktır ve küfürdür.

Bütün bu hasletlerin hepsi Allâh'a âitken nasıl olur da Allâh'dan korkmadan, utanmadan, sıkılmadan, edepsizce "Lâ İlâhe İllallâh" diyoruz, diyebiliyoruz? Hakikat'te "Lâ İlâhe İllallâh" demek; Allâh'ın Ef'âl'ini, Sıfât'ını, Zât'ını Hakk'a vermekle olur. Allâh'ın Ef'âl'ini, Sıfât'ını, Zât'ını, Allâh'a iâde etmedikçe, asıl fâ'il (İşleyen.) Mevsûf (Sıfat sâhibi.) Zât (Vücûd sâhibi)'nin Allâh'a âit olduğuna îmân getirmediğimiz, istediğimiz kadar, istediğimiz sayıda "Lâ İlâhe İllallâh" de. İmânsızsın! Ne zaman ki, Ef'âl'e, Sıfât'a, Zât'a îmân edersin. İşte o zaman "Lâ İlâhe İllallâh" dedin. Yoksa istediğimiz kadar "Lâ İlâhe İllallâh" de küfürdesin, şirktesin! Kendine âit olmadığı hâlde kendine nispet ettiğin Fenâ-i Ef'âl'ini, Fenâ-i Sıfât'ını, Fenâ-i Zât'ını ifnâ (yok!) etmedikçe, edemedikçe îmânsızsın. Çünkü bilmeden de olsa kendini Allâhü Teâlâ'ya ortak koşmaktasın. Ne zaman bu üç fenânı ifnâ (yok) eder, Allâhü Teâlâ'yı şirksiz Tevhîd edersin, işte o zaman gerçek mânâda "Lâ İlâhe İllallâh" demiş olursun ve Tevhîd Cennetlerine girer, ebedî huzûra ermiş olur, rahata kavuşursun. Eyy... Kardeşim; sen istediğimiz kadar dilinle "Lâ İlâhe İllallâh"de, gene cehennemliksin. Çünkü kendine kendinde olmayan bir varlık isnâd ettin. Sevgili gönül dostlarım, Hasan Basri Taptık Baba (k.s.) Hazretleri bir ilâhîsinde şöyle diyor konu hakkında!

MELÂİK SIFÂTIM ZÂTİMDIR ÂDEM

Melâik sıfâtım, zâtımdır Âdem,
Sıfâtım zâtıma eyledi sücûd.

Zât'ımla sıfâtım her anda hemdem,
Ârif olmayanlar oldular merdud.

Kesret'te zâtımı eyledim ıyân,
"Te'vem"dir buyurdu Âdem'le Kur'ân.
Anlamaz bu remz-i sîreti hayvan,
Çünkü verdi onlar kendine vücûd.

Zât'ı Hakk'da ifnâ eyleyen vârin.
Çıkarır gönlünden kamu ağyârın.
Her nazarda görür vechini yârin.
"Semme vechullâh"da sâcid-ü mescûd.

"Basri" basîretten dûr olma zinhâr,
Dünyâ vü mâfihâ budur ey yâr.
Görünen kendisin bil yoktur ağyâr,
Anasır donunda kulsun, hem mâbûd.

İşte böyle değerli gönül dostlarım, insanoğlu, kadın erkek, kendi varlığıyla "Lâ İlâhe İllallâh" diyemez! Dese bile, bilsin ki küfre düşer, hayâtı boyunca bilmeyerek de olsa, Allâh'ı Tevhîd ediyorum

zannı ile küfür eder durur da haberi olmaz. Dediğimiz gibi, kim ki kendisine âit olduğunu zannettiği Fenâ-i Ef'âlini, Fenâ-i Sıfât'ını, Fenâ-i Zât'ını, Hakk'da ifnâ (yok) etti. İşte o zaman hakîki mânâda şirksiz ve küfürsüz olarak "Lâ İlâhe İllallâh" dedi. Kendi benliğimiz dururken, Hakk'ı Hakk ile Tevhîd edememişken, Cennet'i unuttun gitsin. Hayâlini bile kurmayın. Hakîki mânâda "Lâ İlâhe İllallâh" Lafz-ı Şerîf'ini ancak ve ancak, Havvâs-ül Havvâs olanlar derler. Allâh'ı birlemek kolay değildir. Dediğim gibi, Allâh'ı Allâh ile Tevhîd edemeyenler Cenneti unutsunlar. Yûnus Emre Hazretleri'nin bir beyitinde dediği gibi.

Cennet cennet dedikleri,
Birkaç köşkle bir kaç hûri.
İsteyene ver onları,
Bana seni gerek seni.

Demek ki en güzel Cennet, Hakk'ın vechini görmek, Hakk'da yok olmakmış. "Lâ İlâhe İllallâh" demek için ölmek gerek. Ölmek içinse, bir Kâmil-i Mürşîd gerek ki; hakîki mânâda "Lâ İlâhe İllallâh" diyebilelim. Allâhü Teâlâ (c.c.) Hazretleri cümle cânlara Hakîki mânâda "Lâ İlâhe İllallâh" demeyi ve Efâl, Sıfât, Zât. Cennetlerine girmeyi nasip etsin inşaallâh Âmin. Cümlenizi Hakk ile Hakk'a emânet eder, gözlerinizden öper, saygılar sunarım. Cümleniz kalın sağlıcakla inşaallâh. Âmin. Aşk-ı Niyâz ile Bâki selâmlar. Aşk ile hûû...

Fakîrullâhmelâmî.
İstanbul.
10/01/2011/Pazartesi.